

Universitatea Tehnică a Moldovei

**IMPORTANȚA DEZVOLTĂRII REGIUNILOR
CORPORALE ASUPRA FORMĂRII
PRINCIPALELOR ȚESUTURI DIN CARCASELE
SUINELOR**

Student:

Criminceanu Maria

Conducător:

Rotaru Ilie

dr.hab., prof. univ.

Chișinău 2024

**MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
AL REPUBLICII MOLDOVA**

UNIVERSITATEA TEHNICĂ A MOLDOVEI

**Facultatea de Științe Agricole, Silvice și ale Mediului
Departamentul Resurse Animaliere
și Siguranța Alimentelor**

Admis la susținere
Șef Departament RASA:
Bivol Ludmila, dr., lect. univ.

„10,, Ianuarie 2024

**IMPORTANȚA DEZVOLTĂRII REGIUNILOR CORPORALE
ASUPRA FORMĂRII PRINCIPALELOR ȚESUTURI DIN
CARCASELE SUINELOR**

Teză de master

**Domeniul general de studii 081 ”Științe agricole”
Programul de masterat MP “Siguranța alimentelor de origine animală”**

Student:

Criminceanu Maria

Conducător:

Rotaru Ilie,
dr.hab., prof. univ.

Chișinău, 2024

REZUMAT

Criminceanu Maria „Importanța dezvoltării regiunilor corporale asupra formării principalelor țesuturi din carcasele suinelor”. Chișinău, 2024

Cuvinte-cheie: suine , regiuni anatomice, hibrid, țesut, grăsime, mușchi

Problematica studiului a fost influențată de dezvoltarea regiunilor corporale responsabile de formarea principalelor țesuturi din carcasele suinelor .

Domeniul de studiu: Siguranța alimentelor de origine animală.

Scopul tezei a fost:

Evaluarea producției de carne în funcție de gradul de dezvoltare a regiunilor corporale (anatomice) la tineretul de rasă pură și hibrid în procesul de creștere.

Obiectivele științifice:

1. Determinarea valorii absolute și relative a principalelor regiuni anatomice a carcaselor.
2. Evaluarea calităților morfologice a pulpei, spetei, pieptului și cotletului .
3. Aprecierea gradului de influență a pulpei și mușchilor asupra cantității de carne macră.

Metodele aplicate: Au fost aplicate metode aprobate în evaluarea producției de carne, privitor la formarea principalelor țesuturi din carcasele suinelor, elucidate în compartimentul material și metode de cercetare.

Rezultatele concrete obținute: Au fost obținute rezultate concrete care confirmă importanța studiului dezvoltării principalelor regiuni corporale în argumentarea obținerii unei producții ridicate de carne de calitate.

CUPRINS

INTRODUCERE

1. METODE DE SPORIRE ȘI INTENSIFICARE A PRODUCERII CĂRNII ȘI AMELIORAREA CARCASELOR LA PORCINE	10
2. MATERIAL ȘI METODE	32
2.1 Materialul cercetarilor	32
2.2 Metode de cercetare	36
3 REZULTATE ȘI DISCUȚII	41
CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI	55
BIBLIOGRAFIE	56

INTRODUCERE

Suinicultura[2] este o ramură care asigură populația cu produse alimentare de calitate, fiind o îndeletnicire străveche a oamenilor pe plan național și mondial. Astfel peste 80% din populația globului consumă carne de porc atât în stare proaspătă, dar și sub formă de preparate delicioase foarte mult solicitate de consumatori. Aici putem enumăra baconul, mușchiulețul diferite varietăți de cârnați și salamuri, care de fapt nu se produc fără carne și grăsime de porc. Salamul din carne de bovine se prepară folosind în cantități necesare, slănină, iar la prepararea biscuiților se utilizează grăsimea internă de porc. Scopul principal al creșterii porcinelor constă în obținerea unor producții cât mai mare de carne macră, având culoare, miros și gust plăcut și un grad sporit de fragezime. Comparativ cu alți producători de produse de origine animală, producătorii cărnii de porc se bucură de avantaje, deoarece sunt animale puțin pretențioase la condițiile de hrană și climă și care se adaptează ușor la noi tehnologii de creștere și exploatare.

Marele avantaj este acela că porcul se vinde ușor și cu preț bun, dacă are calitățile comerciale cerute pe piață. Următorul avantaj constă în aceea că un porc comercial se produce cu costuri mai reduse decât un porc

cu valoare mai slabă, dacă producătorul de carne dispune de un ansamblu de cunoștințe necesare pentru valorificarea potențialului biologic a animalelor.

Suinele[4] au cea mai bună capacitate de conversie a furajelor în carne de calitate, comparativ cu taurinele, ovinele care produc carne roșie, Pentru obținerea 1 kg spor în greutate vie se consumă numai 2,5 -3,5 kg nutrețuri concentrate, limita biologică fiind de cca 2 kg. Comparativ cu alte animale producătoare de carne roșie (taurine, ovine) care necesită consumul a 6-7 U.N, echivalent a 6,5-7,5 kg furaje concentrate. Această specie de animale consumă în procesul de îngrășare furaje de origine vegetală și animală, diferite deșeurii, provenite din industria ușoară (tărițele, șroturile), cantine, restaurante și astfel crește rentabilitatea producerii cărnii.

Această specie de animale este foarte precoce, atingând maturitatea fiziologică și economică la o vârstă timpurie, datorită cărui fapt, cheltuielile în scopul creșterii acestora se recuperează mai repede. În condiții de alimentație și întreținere asigurate conform normelor în vigoare, standardele de valorificare comercială sunt atinse într-o perioadă mai redusă, iar profitul realizat se poate reinvesti într-un timp mai scurt[1]. Astfel greutatea de 100-120 kg se poate obține în 150-180 de zile. Porcinele realizează un spor mediu zilnic de 550-750 g în

perioada de creștere, iar la îngrășare se poate obține peste 1200 g, de aceea porcii pot fi sacrificați la vârsta de 6-7 luni în funcție de tipul de îngrășare și destinația produsului final .

Flexibilitatea comercializării cărnii este, respectiv, mai mare, deoarece suinele pot fi sacrificate la orice vârstă fapt ce este foarte important într-o economie de piață, unde prețul este plasat la intersecția dintre cerere și ofertă. Aceasta permite prepararea unei mari diversități de specialități culinare și comercializarea carcaselor de porc la prețuri avantajoase[6].

Producerea cărnii de porc asigură populația cu produse alimentare de calitate, fiind o îndeletnicire străveche a oamenilor pe plan național și mondial. Astfel peste 80% din populația globului consumă carne de porc atât în stare proaspătă, dar și sub formă de preparate delicioase foarte mult solicitate de consumator. Scopul principal al suiniculturii este obținerea unor producții cât mai mare de carne macră, având culoare, miros și gust plăcut și un grad sporit de fragezime . Comparativ cu alți producători de produse de origine animală, producătorii cărnii de porc se bucură de avantaje, deoarece sunt animale puțin pretențioase la condițiile de hrană și climă și care se adaptează ușor la noi tehnologii de creștere și exploatare[12].

Suinele sunt animale foarte precoce, care ating maturitatea fiziologică și economică la o vârstă timpurie, datorită cărui fapt , cheltuielile în scopul creșterii acestora se recuperează mai repede. În condiții de alimentație și întreținere asigurate conform normelor în vigoare , standardele de valorificare comercială sunt atinse într-o perioadă mai redusă, iar profitul realizat se poate reinvesti într-un timp mai scurt. Astfel greutatea de 100-120 kg se poate obține în 150-180 de zile.

Porcinele realizează un spor mediu zilnic de 550-750 g în perioada de creștere, iar la îngrășare se poate obține peste 1200 g, de aceea porcii pot fi sacrificați la vârsta de 6-7 luni în funcție de tipul de îngrășare și destinația produsului final.

Aceasta permite prepararea unei mari diversități de specialități culinare și comercializarea carcaselor de porc la prețuri avantajoase. La porcine randamentul la sacrificare este superior altor specii de animale (75-85%), iar proporția mică de oase, face ca cantitatea de carne macră în carcasă să ajungă la cca 58-70% ce nu se mai întâmplă la altă specie de animale[10]

. În Republica Moldova porcinele asigură peste 50% din consumul de carne al populației, demonstrând astfel că carnea de porc este un produs tradițional folosit de multă vreme, care este apreciată pentru gustul, frăgezimea și suculența sa, avînd totodată și o mare valoare nutritivă fiind bogată în proteine, grăsimi, macroelemente și microelemente.

BIBLIOGRAFIE

1. ROTARU, I. Cernev Ivan, Donica Iov, Secrieru Serghei, Recomandări privind utilizarea verilor hibridi și procedeele tehnologice de înființare a fermelor în suinicultură ISBN 978-9975-164-54-2 Maximovca, Print- Caro,, 2022. {38}
2. ROTARU, I, Caisin Larisa, Cibotaru Elena, Secrieru Serghei Suinicultură Tratat. Metode avansate de creștere și exploatare a porcinelor Chișinău: Print-Caro, 2023. 532 p. ISBN 978-9975-56-210-2. {39} de
3. ROTARU, I., HAREA, V., SECRIERU, S. Recomandări privind sporirea producției de carne prin utilizarea rațională a metodelor de hibridare în suinicultură. Chișinău, 2014. 46 p. ISBN 978-9975-56-141-9. {40}
4. ROTARU, Ilie, Creșterea și producția de carne la suine, Chișinău: Print Caro, 2013, 393p. ISBN 9975-946-52-6. {43}
5. ROTARU, Ilie, SECRIERU, Serghei, GĂINĂ, Efimia. Efectul utilizării metodelor de hibridare în sporirea producției și ameliorarea calității carcaselor la suine. In: Știința agricolă. 2017, nr. 1, pp. 88-93. ISSN 1857-0003. {44}
6. SECRIERU, Serghei. Studiu comparativ al particularităților morfo-productive la suine de diferite genotipuri: 421.03- tehnologia creșterii animalelor și obținerii produselor animaliere: tz. de doctor în șt. agricole. Chișinău, 2015. 126 p. {47}
7. STEFANESCU, Gheorghe, DOMOCOS-REMAN, Gheorghe, NICULAE, Petre, et al. Creșterea porcinelor în fermele mici și mijlocii. București: Ceres, 2006, 180 p. ISBN 9734004557. {49}
8. SUHOVERACHI, Mircea. Energia de creștere a hibridilor. In: Agriplus. 2007, nr. 15, p. 29. ISSN 1841-9127. [50]
9. SECRIERU, S. Cercetări comparative privind capacitatea de creștere și îngrășare a suinelor în funcție de rasa vierului terminal. In: Știința agricolă. 2011, nr. 2, pp. 36-39. ISSN 1857-0003. {45}
10. SECRIERU, Serghei. Capacitatea de creștere și calitatea carcaselor la tineretul hibrid de suine. In: Agricultura Moldovei. 2014, nr. 1-2, pp. 31-33. ISSN 0582-5229. {46}
11. ZENECL, N. Performanțe de reproducție și producție ale unor hibridi de porcine obținuți în urma utilizării de vier terminali diferiți. In: Zootehnie. Iași. 2011, nr. 2, pp. 49-54. ISSN 1842-1334. {52}

12. БАБЕЕВ, А. А. Теоретические и практические аспекты совершенствования пород и гибридизации в свиноводстве: Автореф. дис. ... д-ра с.-х. наук в форме науч. докладов. пос. Дубровицы, Моск. обл., 1993. 48 с., табл. {56}
13. БАБУШКИН, В. А., НЕГРЕЕВА, А. Н., ЗАВЬЯЛОВА, В. Г. Эффективность скрещивания в свиноводстве. В: Зоотехния. 2007, № 6, с. 7-8. ISSN 0235-2478. {57}
14. БАРКОВ, Д. А. Реципрокное скрещивание свиней мясного направления продуктивности. В: Зоотехния. 2012, № 1, с. 8-9. ISSN 0235-2478. {64}
15. БЕКЕНЕВ, В. А., ФРОЛОВА, В. И., ДЕЕВА, В. С. и др. Развитие и генетические особенности помесных свиней крупной белой и йоркширской пород. В: Свиноводство. 2013, № 5, с. 13-15. ISSN 0039-713. {68}
16. БЛИЗНЕЦОВ, А., СЕДЫХ, А., ВАХИТОВ, Р. Результаты промышленного скрещивания. В: Свиноводство. 1991, № 3, с. 19-20. ISSN 0039-713. {70}
17. ЛАЗАРЕВИЧ, А. Н., ЕФИМОВА, Л. В., ИВАНОВА, О. В. Анализ эффективности скрещивания гибридных свиноматок с чистопородными и терминальными хряками. В: В мире научных открытий. 2016, № 12(84), с. 108-123. ISSN 2072-0831.[128]
- ЛЕБЕДЕВ, Ю. В. Промышленное скрещивание и гибридизация в свиноводстве. В: Сельское хозяйство за рубежом. 1977, № 1, с. 43-46.[129]
18. ЛОБАН, Н., ДОЙМИДОВ, В. Влияние скрещивания и гибридизации на откормочную и мясную продуктивность свиней. В: Свиноводство. 2001, № 3, с. 5-6. ISSN 0039-713X.[132]
19. ЛОБАН, Н., ДОЙМИДОВ, В. Оптимальный вариант получения товарного гибрида свиней. В: Свиноводство. 2001, № 1, с. 10-11. ISSN 0039-713X.[133]
21. МАКСИМОВ, Г. В., ГУЛЬКО, Е. Ю., МАКСИМОВ, А. Г. И др. Продуктивность свиней крупной белой породы при чистопородном разведении и скрещивании. В: Аграрная наука. 2012, № 3, с. 22-23. ISSN 0869-8155. {135}
22. МАКСИМОВ, Г. В., ВАСИЛЕНКО, В. Н., КЛИМЕНКО, А. И. Промышленное скрещивание и гибридизация в свиноводстве. Пос. Персиановский [Рост. обл.]: Изд-во Донского ГАУ, 2016. 238 с. ISBN 978-5-98252-258-0.[136]
23. ДЖУНЕЛЬБАЕВ, Е. Т., ДУНИНА, В. А., КУРЕНКОВА, Н. С. Откормочные и мясные качества подвинков при использовании хряков йоркширской породы. В: Свиноводство. 2014, № 8, с. 36-37. ISSN 0039-713X. {97}
24. ЕВДОКИМОВ, Н. В. Использование иммуногенетических параметров при отборе хряков-производителей. В: Современные проблемы интенсификации производства свинины в странах СНГ: сб. науч. тр. XVII Международной науч.-практической конф. по

- свиноводству. 7-10 июл. 2010, Ульяновск, 2010, том 2: Разведение, селекция, генетика и воспроизводство свиней, с. 143-148. ISBN 978-5-902532-67-5.[104]
25. ЗАБОЛОТНАЯ, А. А. Эффективность скрещивания гибридных свиноматок F 1 с хряками пород дюрок, терминальный и пьетрен. В: Свиноводство. 2015, № 7, с. 15-16. ISSN 0039- 713X. {107}
26. ЗАБОЛОТНАЯ, А. А., СБРОДОВ, С., ЧЕРКАСОВ, С. Откормочные и мясные качества товарных гибридов свиней. В: Свиноводство. 2012, № 4, с. 19-21. ISSN 0039- 713X. {105}
27. ИВАНОВА, И. П. Воспроизводительные качества хряков современных генетических линий. В: Научное обеспечение инновационного агропромышленного комплекса регионов РФ: Международная науч.-практическая конф., 06 февр. 2018, Лесниково, 2018, с. 763-767. ISBN 978-5-91596-119
28. ШЕЙКО, И. П., ШЕЙКО, Р. И., ПРИСТУПА, Н. В., и др. Продуктивные качества свиноматок различных генотипов при скрещивании с гибридными хряками специализированных мясных пород. В: Перспективы развития свиноводства стран СНГ: сб. науч. тр. по материалам XXV Международной науч.-практической конф. 23-24 авг. 2018, Жодино, 2018, с. 125-133. ISBN 978-985-08-2331-1.
29. ШЕЙКО, И. П., ШЕЙКО, Р. И., ТИМОШЕНКО, Т. Н. и др. Использование хряков зарубежной селекции для получения породно-линейных гибридов. В: Зоотехническая наука Беларуси. 2016, том 51(1), с. 185-197. ISSN 0134-97-32-